

Sbírka soudních rozhodnutí

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

16. března 2023 *

„Kasační opravný prostředek – Dumping – Dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Číny – Prováděcí nařízení (EU) 2016/2146, kterým se odvolává přijetí závazku dvou vyvážejících výrobců podle prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU – Přípustnost žaloby v prvním stupni – Článek 263 čtvrtý pododstavec SFEU – Kritérium bezprostředního dotčení – Článek 277 SFEU – Námitka protiprávnosti – Přípustnost – Právní zájem na podání žaloby proti aktům, které byly právním základem napadeného aktu – Nařízení (EU) 2016/1036 – Článek 8 odst. 9 – Nařízení (EU) 2016/1037 – Článek 13 odst. 9 – Důsledky odvolání přijetí závazku Evropskou komisí – Prováděcí nařízení (EU) č. 1238/2013 – Článek 3 – Prováděcí nařízení (EU) č. 1239/2013 – Článek 2 – Ztráta výhody osvobození od cla – Prováděcí nařízení (EU) 2016/2146 – Článek 2 – Prohlášení závazkových faktur za neplatné – Splatnost cla ze všech dotčených transakcí – Neexistence zpětného účinku“

Ve spojených věcech C-439/20 P a C-441/20 P,

jejichž předmětem jsou dva kasační opravné prostředky podané na základě článku 56 statutu Soudního dvora Evropské unie ve věci C-439/20 P dne 18. září 2020 a ve věci C-441/20 P dne 21. září 2020,

Evropská komise, zástupci: G. Luengo a T. Maxian Rusche, jako zmocněnci,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ve věci C-439/20 P,

přičemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, se sídlem v Changzhou (Čínská lidová republika), zástupci: původně P. Heeren, advocaat, Y. Melin a B. Vigneron, avocats, dále P. Heer, advocaat, a Y. Melin, avocat,

žalobkyně v prvním stupni,

Rada Evropské unie, zástupci: H. Marcos Fraile, jako zmocněnkyně, ve spolupráci s: N. Tuominen, avocată,

vedlejší účastnice v prvním stupni,

a

* Jednací jazyk: angličtina.

Rada Evropské unie, zástupci: H. Marcos Fraile, jako zmocněnkyně, ve spolupráci s N. Tuominen, avocata,

účastnice řízení podávající kasační opravný prostředek ve věci C-441/20 P,

příčemž dalšími účastnicemi řízení jsou:

Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, se sídlem v Changzhou (Čínská lidová republika), zástupci: původně P. Heeren, advocaat, Y. Melin a B. Vigneron, avocats, dále P. Heeren, advocaat, a Y. Melin, avocat,

žalobkyně v prvním stupni,

Evropská komise, zástupci: G. Luengo a T. Maxian Rusche, jako zmocněnci,

žalovaná v prvním stupni,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení: C. Lycourgos, předseda senátu, L. S. Rossi, J.-C. Bonichot, S. Rodin (zpravodaj) a O. Spineanu-Matei, soudci,

generální advokát: G. Pitruzzella,

za soudní kancelář: M. Longar, rada,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 6. dubna 2022,

po vyslechnutí stanoviska generálního advokáta na jednání konaném dne 14. července 2022,

vydává tento

Rozsudek

- 1 Evropská komise a Rada Evropské unie (dále společně jen „orgány“) se svými kasačními opravnými prostředky domáhají zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie ze dne 8. července 2020, Jiangsu Seraphim Solar System v. Komise (T-110/17, dále jen „napadený rozsudek“, EU:T:2020:315), kterým Tribunál zrušil článek 2 prováděcího nařízení Komise (EU) 2016/2146 ze dne 7. prosince 2016, kterým se odvolává přijetí závazku dvou vyvážejících výrobců podle prováděcího rozhodnutí 2013/707/EU, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření (Úř. věst. 2016, L 333, s. 4, dále jen „sporné nařízení“) v rozsahu, v němž se týká Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd (dále jen „Jiangsu Seraphim“).

Právní rámec

Základní antidumpingové nařízení

- 2 V okamžiku uložení dotčeného antidumpingového cla byla ustanovení upravující přijímání antidumpingových opatření Evropskou unií obsažena v nařízení Rady (ES) č. 1225/2009 ze dne 30. listopadu 2009 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 343, s. 51; opravy Úř. věst. 2010, L 7, s. 22, a Úř. věst. 2016, L 44, s. 20).
- 3 Tímto nařízením bylo podle jeho článku 23 zrušeno nařízení Rady (ES) č. 384/96 ze dne 22. prosince 1995 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1996, L 56, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 45), které bylo změněno zejména nařízením Rady (ES) č. 461/2004 ze dne 8. března 2004 (Úř. věst. 2004, L 77, s. 12).
- 4 V bodech 18 a 19 odůvodnění nařízení č. 461/2004 bylo uvedeno:
  - „(18) Článek 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení mj. stanoví, že jestliže některá strana odvolá závazky, uloží se konečné vyrovnávací clo podle článku 9 na základě skutečností zjištěných v rámci šetření, které vedlo k přijetí závazku. Toto ustanovení vedlo k časově náročnému zdvojenému řízení, neboť Komise musí svým rozhodnutím odvolat přijetí závazku a Rada musí znovu nařízením clo zavést. S ohledem na skutečnost, že toto ustanovení nenechává Radě žádný prostor pro zvážení, pokud jde o zavedení cla následně po porušení nebo odvolání závazků nebo ohledně jeho výše, má se za to, že je vhodné změnit ustanovení čl. 8 odst. 1, 5 a 9, aby bylo jasné, že je odpovědná Komise a že pro odvolání závazku a nové zavedení cla je nutný pouze jediný právní akt. Je také nutné zajistit, aby celý postup odvolání byl ukončen ve lhůtě obvykle šesti měsíců a v žádném případě ne ve lhůtě delší než devět měsíců, aby se tak zajistilo řádné uplatňování platného opatření.
  - (19) 18. bod odůvodnění se použije obdobně na závazky podle článku 13 [...] nařízení [Rady (ES) č. 2026/97 ze dne 6. října 1997 o ochraně před dumpingovými dovozy ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 1997, L 288, s. 1; Zvl. vyd. 11/10, s. 78), které bylo změněno zejména nařízením Rady (ES) č. 1973/2002 ze dne 5. listopadu 2002 (Úř. věst. 2002, L 305, s. 4; Zvl. vyd. 11/10, s. 135)].“
- 5 V okamžiku přijetí napadeného nařízení bylo přijímání antidumpingových opatření Unii upraveno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1036 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dumpingovým dovozem ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 21, dále jen „základní antidumpingové nařízení“). Základním antidumpingovým nařízením bylo podle jeho článku 24 prvního pododstavce zrušeno nařízení č. 1225/2009. Podle jeho článku 25 vstoupilo základní antidumpingové nařízení v platnost dne 20. července 2016.
- 6 V článku 8 základního antidumpingového nařízení, nadepsaném „Závazky“, je stanoveno:
  - „1. Pokud byla předběžně zjištěna existence dumpingu a újmy, může Komise poradním postupem podle čl. 15 odst. 2 přijmout uspokojivé dobrovolné závazky, kterými se vývozce zaváže, že změní ceny svých výrobků nebo přestane výrobky vyvážet na dané území za

dumpingové ceny, takže je [je-li] Komise přesvědčena, že poškozující účinek dumpingu tím je odstraněn.

V takovém případě a po dobu platnosti těchto závazků se neuplatní prozatímní cla uložená Komisí v souladu s čl. 7 odst. 1 nebo konečná cla uložená v souladu s čl. 9 odst. 4 na příslušný dovoz dotčeného výrobku vyrobeného společnostmi, které jsou uvedeny v rozhodnutí Komise o přijetí uvedených závazků v platném znění.

Zvýšení ceny výrobků podle těchto závazků nesmí být vyšší, než je nezbytné k vyrovnání dumpingového rozpětí, a musí být nižší než dumpingové rozpětí, pokud je toto zvýšení ceny dostatečné k odstranění újmy způsobené výrobnímu odvětví Společenství.

[...]

9. Jestliže některá strana závazky poruší nebo odvolá nebo jestliže Komise odvolá přijetí závazku, zruší Komise přijetí daného závazku rozhodnutím nebo nařízením poté, co je dotčenému vývozcovi dána příležitost se k věci vyjádřit, s výjimkou případu, kdy závazek sám odvolal, a automaticky se uplatní prozatímní clo uložené Komisí v souladu s článkem 7 nebo konečné clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 4. Pokud se Komise rozhodne zrušit závazek, informuje o tom členské státy.

Kterákoli zúčastněná strana nebo členský stát mohou předložit informace, které průkazně dokládají porušení závazku. Následné posouzení, zda k porušení závazku skutečně došlo nebo nikoli, musí být obvykle dokončeno do šesti měsíců, v žádném případě však ne později než za devět měsíců od podání řádně odůvodněné žádosti.

Komise může při sledování závazků požádat o pomoc příslušné orgány členských států.

10. Na základě nejspolehlivějších dostupných informací může být v souladu s článkem 7 uloženo prozatímní clo, pokud existuje důvod k domněnce, že některý závazek byl porušen, nebo v případě porušení nebo odvolání závazku a pokud šetření, které vedlo ke vzniku závazku, nebylo ukončeno.“

7 V článku 10 tohoto nařízení, nadepsaném „Zpětná působnost“, je v odstavci 5 stanoveno:

„Byly-li přijaté závazky porušeny nebo odvolány, může být uloženo konečné clo na výrobky, které byly propuštěny do volného oběhu nejvýše 90 dnů přede dnem použitelnosti prozatímních opatření, pokud byl dovoz celně evidován v souladu s čl. 14 odst. 5 a pokud se uložení cla se zpětnou působností nevztahuje na výrobky dovezené před porušením nebo odvoláním závazku.“

8 V článku 14 uvedeného nařízení, nadepsaném „Obecná ustanovení“, je v odstavci 1 stanoveno:

„Prozatímní nebo konečné antidumpingové clo se ukládá nařízením a vybírají je členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek, které jsou stanoveny v nařízení o uložení daného cla. Toto clo se vybírá nezávisle na clech, daních a jiných poplatcích obvykle vyměřovaných při dovozu.

[...]

Základní antisubvenční nařízení

- 9 V okamžiku uložení dotčených vyrovnávacích cel byla ustanovení upravující přijímání antisubvenčních opatření Unii obsažena v nařízení Rady (ES) č. 597/2009 ze dne 11. června 2009 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropského společenství (Úř. věst. 2009, L 188, s. 93).
- 10 Tímto nařízením bylo podle jeho článku 34 zrušeno nařízení č. 2026/97, které bylo změněno zejména nařízením č. 461/2004.
- 11 V okamžiku přijetí napadeného nařízení bylo přijímání antisubvenčních opatření Unii upraveno nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/1037 ze dne 8. června 2016 o ochraně před dovozem subvencovaných výrobků ze zemí, které nejsou členy Evropské unie (Úř. věst. 2016, L 176, s. 55, dále jen „základní antisubvenční nařízení“). Základním antisubvenčním nařízením bylo podle jeho článku 35 zrušeno nařízení č. 597/2009. Podle článku 36 vstoupilo základní antisubvenční nařízení v platnost dne 20. července 2016.
- 12 Základní antisubvenční nařízení obsahuje ustanovení o závazcích a zpětné působnosti, která jsou v podstatě totožná s odpovídajícími ustanoveními základního antidumpingového nařízení.
- 13 Zejména čl. 13 odst. 1 druhý pododstavec, čl. 13 odst. 9 a 10 a čl. 16 odst. 5 a čl. 24 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení tak v podstatě odpovídají čl. 8 odst. 1 druhému pododstavci, čl. 8 odst. 9 a 10, čl. 10 odst. 5 a čl. 14 odst. 1 základního antidumpingového nařízení.
- 14 Mimoto vzhledem k tomu, že relevantní ustanovení základního antidumpingového a antisubvenčního nařízení (dále jen společně „základní nařízení“) jsou v podstatě totožná s těmi, na která se vztahuje nařízení č. 1225/2009 a nařízení č. 597/2009, bude pro účely přezkumu kasačních opravných prostředků odkazováno – podobně jak činil Tribunál v napadeném rozsudku – na základní nařízení, ledaže by se nařízení č. 1225/2009 a č. 597/2009 od základních nařízení odlišovala, nebo kdyby to bylo to z důvodu kontextu nezbytné.

Prováděcí nařízení (EU) č. 1238/2013

- 15 V článku 3 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1238/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné antidumpingové clo a s konečnou platností vybírá uložené prozatímní clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 325, s. 1), je stanoveno:

„Přijetím prohlášení o propuštění do volného oběhu vzniká celní dluh:

- a) pokud je u dovozu popsaného v odstavci 1 zjištěno, že není splněna jedna nebo více podmínek stanovených v uvedeném odstavci; nebo
- b) pokud Komise zruší přijetí závazku podle čl. 8 odst. 9 nařízení (ES) č. 1225/2009 prostřednictvím nařízení nebo rozhodnutí, které odkazuje na konkrétní transakce, a prohlásí příslušné závazkové faktury za neplatné.“

Prováděcí nařízení (EU) č. 1239/2013

- 16 V článku 2 odst. 2 prováděcího nařízení Rady (EU) č. 1239/2013 ze dne 2. prosince 2013, kterým se ukládá konečné vyrovnávací clo na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 325, s. 66), je stanoveno:

„Celní dluh vzniká v okamžiku přijetí prohlášení k propuštění zboží do volného oběhu:

- a) pokud je u dovozu popsaného v odstavci 1 zjištěno, že není splněna jedna nebo více podmínek stanovených v uvedeném odstavci; nebo
- b) pokud Komise zruší přijetí závazku podle čl. 13 odst. 9 nařízení Komise (ES) č. 597/2009 prostřednictvím nařízení nebo rozhodnutí, které odkazuje na konkrétní transakce, a prohlásí příslušné závazkové faktury za neplatné.“

Okolnosti předcházející sporu

- 17 Skutečnosti předcházející sporu byly popsány v bodech 1 až 12 napadeného rozsudku takto:

- „1 [Jiangsu Seraphim] vyrábí krystalické křemíkových fotovoltaických modulů v Číně a vyváží je do Evropské unie.
- 2 Dne 4. června 2013 Evropská komise přijala nařízení (EU) č. 513/2013 o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky a o změně nařízení (EU) č. 182/2013, kterým se zavádí celní evidence tohoto dovozu pocházejícího nebo odesílaného z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 152, s. 5).
- 3 Rozhodnutím 2013/423/EU ze dne 2. srpna 2013, kterým se přijímá závazek nabízený v souvislosti s řízením o uložení prozatímního antidumpingového cla na dovoz krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků a destiček) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky (Úř. věst. 2013, L 209, s. 26), přijala Komise cenový závazek (dále jen ‚závazek‘) nabídnutý Čínskou obchodní komorou na dovoz a vývoz strojů a elektronických výrobků (dále jen ‚CCCME‘) jménem žalobkyně a několika dalších vyvážejících výrobců.
- 4 Dne 2. prosince 2013 přijala Rada [...] prováděcí nařízení [č. 1238/2013].
- 5 Dne 2. prosince 2013 Rada rovněž přijala prováděcí nařízení [č. 1239/2013].
- 6 Článek 3 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013 týmiž slovy stanoví, že Komise může identifikovat transakce, pro které ‚přijetím prohlášení o propuštění do volného oběhu vzniká celní dluh‘ v situacích, kdy je přijetí cenového závazku odvoláno.

- 7 Svým prováděcím rozhodnutím 2013/707/EU ze dne 4. prosince 2013, kterým se potvrzuje přijetí závazku nabídnutého v souvislosti s antidumpingovým a antisubvenčním řízením týkajícím se dovozu krystalických křemíkových fotovoltaických modulů a jejich klíčových komponentů (tj. článků) pocházejících nebo odesílaných z Čínské lidové republiky po dobu uplatňování konečných opatření (Úř. věst. 2013, L 325, s. 214), potvrdila Komise přijetí závazku, ve znění změn na žádost CCCME učiněnou jménem čínských vyvážejících výrobců. Dne 10. září 2014 přijala Komise prováděcí rozhodnutí 2014/657/EU, kterým se přijímá návrh předložený skupinou vyvážejících výrobců společně s CCCME, jenž se týká upřesnění ohledně plnění závazku uvedeného v prováděcím rozhodnutí 2013/707 (Úř. věst. 2014, L 270, s. 6).
- 8 Celkové clo *ad valorem* použitelné na dovoz fotovoltaických článků a modulů pocházejících z Číny pro společnosti nezařazené do vzorku, které spolupracovaly a jsou zahrnuty do seznamu uvedeného v příloze I prováděcího nařízení č. 1238/2013 a v příloze 1 prováděcího nařízení č. 1239/2013 činí 47,7 %. Odpovídá antidumpingovému clu ve výši 41,3 % (čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1238/2013), ke kterému se přidává vyrovnávací clo ve výši 6,4 % (čl. 1 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013). Dovozy, na které se vztahuje závazek a prováděcí rozhodnutí 2013/707, jsou osvobozeny od těchto cel podle čl. 3 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1239/2013.
- 9 Dopisem ze dne 11. října 2016 Komise informovala [Jiangsu Seraphim], že má v úmyslu odvolat přijetí závazku a upřesnit hlavní prvky a úvahy, na nichž se zakládá. K tomuto dopisu byla připojena obecná informační zpráva a zvláštní zpráva [pro Jiangsu Seraphim].
- 10 Ve zvláštní zprávě [pro Jiangsu Seraphim] Komise uvedla, že má v úmyslu odvolat přijetí závazku, a informovala [ji] v bodě 4 nazvaném ‚Prohlášení závazkových faktur za neplatné‘, že zamýšlí zaprvé prohlásit za neplatné závazkové faktury, které doprovázely prodej uskutečněný dovozci, a zadruhé nařídit celním orgánům, aby vybraly celní dluh v případě, že [Jiangsu Seraphim] nepředložila platné závazkové faktury v době přijetí prohlášení o propuštění zboží do volného oběhu.
- 11 Dopisem ze dne 28. října 2016 [Jiangsu Seraphim] předložila vyjádření k obecné informační zprávě a ke zvláštní zprávě Komise pro ni. V podstatě vysvětlila, že Komise neměla pravomoc zneplatnit faktury ani nařídit celním orgánům, aby vybraly cla, jako kdyby nebyla předložena žádná závazková faktura. Podle [Jiangsu Seraphim] to ve skutečnosti znamenalo poskytnutí zpětného účinku odvolání závazku.

[...]“

Sporné nařízení

- 18 Komise potvrdila svůj postoj ve sporném nařízení, které přijala na základě článku 8 základního antidumpingového nařízení a článku 13 základního antisubvenčního nařízení. V článku 1 sporného nařízení Komise odvolala akceptaci cenového závazku, který Komise přijala jmenovitě v případě Jiangsu Seraphim (dále jen „dotčený závazek“).
- 19 V článku 2 sporného nařízení je stanoveno:
„1. Závazkové faktury uvedené v příloze I tohoto nařízení jsou prohlášeny za neplatné.

2. Vyberou se antidumpingová a vyrovnávací cla splatná v okamžiku přijetí celního prohlášení k propuštění zboží do volného oběhu podle čl. 3 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení (EU) č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení (EU) č. 1239/2013.“

Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

- 20 Návrhem došlým kanceláři Tribunálu dne 18. února 2017 podala Jiangsu Seraphim žalobu směřující ke zrušení článku 2 sporného nařízení. V rámci uvedené žaloby uplatnila jediný žalobní důvod vycházející z toho, že Komise sporným nařízením údajně porušila čl. 8 odst. 1, 9 a 10, jakož i čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, čl. 13 odst. 1, 9 a 10, jakož i čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení, přičemž žalobkyně v prvním stupni tvrdila, že tento orgán prohlásil závazkové faktury za neplatné, a poté nařídil vnitrostátním celním orgánům vybrat cla, jako kdyby v okamžiku, kdy bylo zboží propuštěno do volného oběhu, nebyla vystavena a celním orgánům předána žádná závazková faktura.
- 21 V uvedené žalobě Jiangsu Seraphim vznesla mimoto námitku protiprávnosti čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013, založenou na údajném porušení článku 8 a čl. 10 odst. 5 nařízení č. 1225/2009, jakož i článku 13 a čl. 16 odst. 5 nařízení č. 597/2009 ve znění, jež bylo použitelné v okamžiku přijetí prováděcích nařízení č. 1238/2013 a č. 1239/2013.
- 22 V tomto ohledu Tribunál nejprve v bodě 27 napadeného rozsudku upřesnil, že předmět žaloby se týká legality prohlášení závazkových faktur Jiangsu Seraphim za neplatné a důsledků, které z toho vyplývají, zejména pokud jde o vymáhání splatných antidumpingových a vyrovnávacích cel, a nikoli otázky, zda Komise právem odvolala své přijetí dotčeného závazku.
- 23 Tribunál následně v bodech 28 až 49 napadeného rozsudku zaprvé rozhodoval o námitce nepřípustnosti vznesené Komisí, podporovanou Radou, vycházející z nepřípustnosti žaloby, která mu byla předložena, a konstatoval, že společnost Jiangsu Seraphim je bezprostředně a osobně dotčena článkem 2 sporného nařízení ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, a v důsledku toho má právní zájem na podání žaloby.
- 24 Tribunál tedy dospěl k závěru o přípustnosti uvedené žaloby.
- 25 Zadruhé se Tribunál v bodech 50 až 64 napadeného rozsudku vyjádřil k přípustnosti námitky protiprávnosti, kterou vznesla Jiangsu Seraphim vůči čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013.
- 26 V tomto ohledu Tribunál, který měl za to, že se nelze domnívat, že Jiangsu Seraphim byla oprávněna ve smyslu judikatury vycházející z rozsudku ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), napadnout tato ustanovení na základě článku 263 SFEU přímo po jejich přijetí, rozhodl, že nic nebrání tomu, aby žalobkyně vznesla vůči uvedeným ustanovením v rámci žaloby, která mu byla předložena, námitku protiprávnosti.
- 27 Zatřetí Tribunál v bodech 65 až 152 napadeného rozsudku přezkoumal opodstatněnost jediného žalobního důvodu vzneseného v rámci této žaloby.

- 28 Za tímto účelem Tribunál nejprve v bodě 130 napadeného rozsudku upřesnil, že otázku, která je položena v projednávané věci a týká se časových účinků uložení antidumpingových a antisubvenčních cel, která by byla splatná v případě neexistence závazku, který byl mezitím porušen nebo odvolán, je třeba posuzovat s ohledem na výslovná ustanovení čl. 8 odst. 10 a čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, jakož i čl. 13 odst. 10 a čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení.
- 29 Tribunál dále v bodech 137 a 138 napadeného rozsudku odmítl výklad navržený orgány, podle kterého bylo možné z těchto ustanovení dovozovat jejich oprávnění vyžadovat v případě, že byly pověřeny prováděním základních nařízení, v rámci výkonu této prováděcí pravomoci, aby dotčené podniky zaplatily všechna cla spatná na základě transakcí krytých závazkovými fakturami, jež mezitím byly prohlášeny za neplatné.
- 30 Tribunál, který měl v bodech 139 až 151 napadeného rozsudku za to, že tento závěr nemůže vyvrátit žádný z dalších argumentů těchto orgánů, v bodě 152 uvedeného rozsudku konstatoval, že základní nařízení nemohou představovat dostatečné právní základy pro přijetí ustanovení, vůči nimž byla vznesena námitka protiprávnosti.
- 31 Začtvrté Tribunál s cílem posoudit, zda by navzdory této neexistenci dostatečných právních základů v základních nařízeních mohla být ustanovení čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013 právním základem sporného nařízení, v bodech 154 až 157 napadeného rozsudku rozhodl o námitce protiprávnosti, kterou vůči těmto ustanovením vznesla Jiangsu Seraphim.
- 32 Z důvodů obdobných důvodům uvedeným v souvislosti s přezkumem jediného žalobního důvodu vzneseného v rámci žaloby, která mu byla předložena, jež se týkají obecné struktury základních nařízení Tribunál této námitce protiprávnosti vyhověl, a proto v bodě 158 napadeného rozsudku konstatoval, že uvedená ustanovení nejsou v projednávané věci použitelná.
- 33 V bodě 160 uvedeného rozsudku proto Tribunál vyhověl jedinému žalobnímu důvodu uplatněnému v rámci žaloby, která mu byla předložena, a v důsledku toho zrušil článek 2 sporného nařízení.

Řízení před Soudním dvorem a návrhová žádání účastnic řízení o kasačních opravných prostředcích

- 34 Svým kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-439/20 P Komise, podporovaná Radou, navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil,
  - odmítl žalobu podanou v prvním stupni jako nepřípustnou,
  - podpůrně zamítl žalobu podanou v prvním stupni jakožto neopodstatněnou a
  - uložil Jiangsu Seraphim náhradu nákladů řízení.

- 35 Svým kasačním opravným prostředkem podaným ve věci C-441/20 P Rada, podporovaná Komisí, navrhuje, aby Soudní dvůr:
- napadený rozsudek zrušil,
  - zamítl žalobu podanou v prvním stupni a
  - uložil Jiangsu Seraphim náhradu nákladů řízení nebo
  - podpůrně vrátil věc Tribunálu a
  - rozhodl, že o nákladech řízení vzniklých v prvním stupni a v souvislosti s řízením o kasačním opravném prostředku bude rozhodnuto později.
- 36 Jiangsu Seraphim navrhuje, aby Soudní dvůr:
- zamítl kasační opravné prostředky a
  - uložil orgánům náhradu nákladů řízení.
- 37 Rozhodnutím předsedy Soudního dvora ze dne 7. ledna 2021 byly věci C-439/20 P a C-441/20 P spojeny pro účely ústní části řízení a rozsudku.

Ke kasačním opravným prostředkům

- 38 Na podporu svého kasačního opravného prostředku ve věci C-439/20 P Komise, podporovaná Radou, uplatňuje čtyři důvody kasačního opravného prostředku, které se z velké části překrývají se dvěma důvody, které Rada, podporovaná Komisí, uplatňuje na podporu svého kasačního opravného prostředku ve věci C-441/20 P. Proto je třeba tyto důvody v tomto rozsahu zkoumat společně.
- 39 První důvody kasačních opravných prostředků vznesené v těchto věcech vycházejí z nesprávného právního posouzení, které spočívá v tom, že Tribunál prohlásil za přípustnou jak žalobu, která mu byla předložena, tak námitku protiprávnosti, kterou vznesla Jiangsu Seraphim. Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku, které byly vzneseny ve věci C-439/20 P, a první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku, který byl vznesen ve věci C-441/20 P, vycházejí z nesprávných právních posouzení spočívajících v tom, že Tribunál měl za to, že základní nařízení nepředstavují dostatečný právní základ pro přijetí článku 2 sporného nařízení. Čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku vznesený ve věci C-439/20 P a druhá část druhého důvodu kasačního opravného prostředku vzneseného ve věci C-441/20 P vycházejí z nesprávného výkladu čl. 14 odst. 1 nařízení č. 1225/2009 a čl. 24 odst. 1 nařízení č. 597/2009, kterého se měl dopustit Tribunál, který rozhodl, že tato ustanovení neopravňovala Radu k zavedení systému kontroly závazků zahrnujícího prohlášení dotčených faktur za neplatné.

K prvním důvodům kasačních opravných prostředků

Argumentace účastnic řízení

- 40 V prvních důvodech kasačních opravných prostředků vznesených ve věcech C-439/20 P a C-441/20 P, které sestávají ze dvou částí, orgány vytýkají Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když prohlásil za přípustné jak žalobu, která mu byla předložena, tak námitku protiprávnosti, kterou vznesla Jiangsu Seraphim.
- 41 V první části těchto prvních důvodů kasačních opravných prostředků, která zahrnuje dvě výtky, orgány Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že Jiangsu Seraphim byla článkem 2 sporného nařízení bezprostředně dotčena ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU a že tato společnost měla právní zájem na podání žaloby směřující ke zrušení tohoto článku 2.
- 42 Pokud jde zaprvé o výtku, která se týká bodů 37, 38, 44 a 45 napadeného rozsudku a vychází z toho, že Jiangsu Seraphim nebyla bezprostředně dotčena uvedeným článkem 2, orgány zdůrazňují, že celní prohlášení týkající se výrobků, pro které byly faktury, jež vystavila Jiangsu Seraphim tímto nařízením zrušeny, učinila nikoli Jiangsu Seraphim jakožto vyvážející výrobce, nýbrž společnost Seraphim Solar System GmbH jakožto dovozce ve spojení, která je tedy dlužníkem splatného antidumpingového a vyrovnávacího cla splatného v důsledku prohlášení těchto faktur za neplatné. Právní postavení společnosti Jiangsu Seraphim jakožto vyvážejícího výrobce údajně nebylo v důsledku článku 2 změněno. Vzhledem k tomu, že podle orgánů je třeba chápat body 37, 38 a 44 napadeného rozsudku v tom smyslu, že se právní situace posledně uvedené společnosti údajně změnila, nebo že je takový vyvážející výrobce vždy bezprostředně dotčen nařízením, kterým se odvolává závazek a související faktury se prohlašují za neplatné, je toto zjištění nesprávné a nemá žádnou oporu v judikatuře citované v těchto bodech.
- 43 Zadruhé orgány výtkou, kterou vznášejí podpůrně a jež se týká bodů 47 a 48 napadeného rozsudku, vytýkají Tribunálu, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že Jiangsu Seraphim má právní zájem na podání žaloby proti článku 2 sporného nařízení.
- 44 Zaprvé Tribunál v bodě 47 napadeného rozsudku podle orgánů zaměnil pojmy „aktivní legitimace“ a „právní zájem na podání žaloby“. Tento bod odůvodnění kromě toho podle nich spočívá na nesprávném výkladu podmínky, podle níž musí být žalobce bezprostředně dotčen ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU, a na nesprávné analogii s kontextem případu nařízení Komise, kterým se odvolává přijetí závazku a ukládají budoucí cla.
- 45 V projednávané věci přitom Rada uložila cla ve stejném okamžiku, kdy Komise přijala dotčený závazek. Z toho vyplývá, že pokud by Jiangsu Seraphim chtěla napadnout uložení těchto cel, musela by podat žalobu proti dotčeným nařízením Rady namísto toho, že pouze napadla prohlášení souvisejících závazkových faktur za neplatné a výběr cel týkajících se jiného hospodářského subjektu, i když žádná z těchto faktur podle orgánů nezměnila její právní postavení.
- 46 Zadruhé podle orgánů Tribunál v bodě 48 napadeného rozsudku implicitně vyložil pojem „právní zájem na podání žaloby“ v rozporu s judikaturou tak, jako by stačilo prokázat pouhou hospodářskou výhodu vyplývající z úspěchu podané žaloby, přestože podle těchto orgánů musí být možné ověřit příslušnou výhodu v právním postavení žalobce. Podle orgánů každopádně

Jiangsu Seraphim nepředložila žádný důkaz o jakémkoli dopadu zrušení článku 2 sporného nařízení na její obchodní vztah se společností Seraphim Solar System. Mimoto podle uvedených orgánů nemá toto zrušení právní dopad na existenci celního dluhu posledně uvedené společnosti.

- 47 Orgány ve druhé části uvedených prvních důvodů kasačních opravných prostředků, která se týká bodů 57 až 64 napadeného rozsudku, Tribunálu v podstatě vytýkají, že měl nesprávně za to, že námitka protiprávnosti, kterou Jiangsu Seraphim uplatnila vůči čl. 3 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1239/2013 (společně dále jen „ustanovení, jichž se týká námitka protiprávnosti“), je přípustná.
- 48 Orgány zaprvé tvrdí, že Tribunál měl nesprávně za to, že Jiangsu Seraphim nebyla oprávněna domáhat se zrušení těchto ustanovení, a tedy žalobkyni v prvním stupni nebylo „bráněno“ vznést tuto námitku protiprávnosti ve smyslu judikatury vycházející z rozsudků ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90), a ze dne 15. února 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101). Podle orgánů totiž zejména z rozsudků ze dne 9. listopadu 2017, SolarWorld v. Rada (C-205/16 P, EU:C:2017:840) a ze dne 27. března 2019, Canadian Solar Emea a další v. Rada (C-236/17 P, EU:C:2019:258) vyplývá, že Tribunál nesprávně konstatoval, že nelze mít za to, že Jiangsu Seraphim byla bezprostředně a osobně dotčena uvedenými ustanoveními a neměla právní zájem na podání žaloby v rámci žaloby na neplatnost, která mu byla předložena.
- 49 Orgány zadruhé zdůrazňují, že ustanovení, jichž se uvedená námitka protiprávnosti týká, jsou neoddělitelná od ostatních ustanovení prováděcích nařízení č. 1238/2013 a č. 1239/2013. Pokud přitom nelze oddělit několik článků nebo – jako je tomu v projednávané věci – celou normativní část unijního aktu, musí být všechny výtky zpochybňující legalitu tohoto aktu vzneseny při napadení celého aktu. Tribunál se tak v bodě 57 napadeného rozsudku podle orgánů dopustil nesprávného právního posouzení, které spočívalo v tom, že se vyjádřil pouze k otázce, zda byla žalobkyně v prvním stupni oprávněna zpochybnit ustanovení, jichž se týká námitka protiprávnosti, kterou vznesla. Podle orgánů totiž Jiangsu Seraphim mohla napadnout prováděcí nařízení č. 1238/2013 a č. 1239/2013 v celém rozsahu, což by bylo v tomto kontextu relevantním předpokladem, a v této souvislosti tvrdit, že jsou protiprávní veškerá jejich ustanovení. Vzhledem k tomu, že Jiangsu Seraphim tato prováděcí nařízení nenapadla ve lhůtě pro podání žaloby, která jí byla stanovena, uplynula jí promlčecí lhůta, v níž mohla v této souvislosti vznést námitku protiprávnosti.
- 50 Zatřetí a podpůrně orgány tvrdí, že se Tribunál údajně dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že tato námitka protiprávnosti je přípustná, neboť vzhledem k tomu, že ustanovení uvedená v této námitce nejsou oddělitelná od zbytku prováděcích nařízení č. 1238/2013 a č. 1239/2013, Jiangsu Seraphim nemohla vznést námitku protiprávnosti týkající se pouze ustanovení uvedených v námitce protiprávnosti, ale měla vznést námitku protiprávnosti vůči těmto prováděcím nařízením jako celku, tj. „v balíčku“. Mimoto na rozdíl od toho, co Tribunál konstatoval v bodě 63 napadeného rozsudku, podle orgánů nejsou ustanovení, jichž se týká námitka protiprávnosti, ustanoveními obecné povahy, ale individuálními rozhodnutími, jež se týkají Jiangsu Seraphim.
- 51 Začtvrté a ještě podpůrněji je podle orgánů jediný žalobní důvod vznesený v prvním stupni irelevantní v rozsahu, v němž směřuje proti ustanovením, která nepředstavují právní základ sporného nařízení. Toto nařízení je totiž podle orgánů založeno na článku 8 základního antidumpingového nařízení a na článku 13 základního antisubvenčního nařízení. Kromě toho se podle orgánů zdá, že Tribunál dospěl k závěru, že Jiangsu Seraphim neuplynula promlčecí lhůta pro vznesení námitky protiprávnosti podle článku 277 SFEU kvůli nesprávnému výkladu

jediného žalobního důvodu, který vznesla, v tom smyslu, že v tomto žalobním důvodu žalobkyně v prvním stupni podle orgánů tvrdila, že sporné nařízení bylo v rozporu s relevantními ustanoveními základních nařízení. Tribunál tak podle orgánů zjevně rozhodl *ultra petita*.

- 52 Jiangsu Seraphim tvrdí, že první důvody kasačních opravných prostředků vznesené ve věcech C-439/20 P a C-441/20 P musí být zamítnuty jako neopodstatněné.

Závěry Soudního dvora

- 53 Nejprve je třeba připomenout, že přípustnost žaloby podané na základě článku 263 čtvrtého pododstavce SFEU fyzickou či právnickou osobou proti aktu, který jí není určen, je dále podmíněna tím, že jí bude přiznána aktivní legitimace, která je dána ve dvou případech. Zaprvé může být takováto žaloba podána za podmínky, že se tento akt dané osoby bezprostředně a osobně dotýká. Zadruhé může taková osoba podat žalobu proti nařizovacímu aktu, který nevyžaduje přijetí prováděcích opatření, pokud se jí bezprostředně dotýká (rozsudek ze dne 15. července 2021, Deutsche Lufthansa v. Komise, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 31 a citovaná judikatura).
- 54 V první části prvních důvodů kasačních opravných prostředků uplatněných ve věcech C-439/20 P a C-441/20 P zpochybňují orgány zaprvé analýzu, kterou Tribunál provedl zejména v bodech 37, 38, 44 a 45 napadeného rozsudku, když zkoumal první z těchto dvou případů, a sice otázku, zda žalobkyně v prvním stupni byla článkem 2 sporného nařízení bezprostředně dotčena ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU.
- 55 Podle ustálené judikatury Soudního dvora, kterou Tribunál připomněl v bodě 36 napadeného rozsudku, platí, že podmínka, která je stanovena v čl. 263 čtvrtém pododstavci SFEU – podle níž fyzická nebo právnická osoba musí být rozhodnutím, které je předmětem žaloby, dotčena bezprostředně – vyžaduje splnění dvou kumulativních kritérií, a sice že toto rozhodnutí jednak vyvolává bezprostřední účinky na právní postavení této osoby a jednak neponechává žádnou posuzovací pravomoc adresátům pověřeným jeho provedením, přičemž toto provedení je čistě automatické povahy a vyplývá výlučně z unijní právní úpravy, aniž je třeba použít další zprostředkující předpisy (v tomto smyslu viz zejména rozsudky ze dne 6. listopadu 2018, Scuola Elementare Maria Montessori v. Komise, Komise v. Scuola Elementare Maria Montessori a Komise v. Ferracci, C-622/16 P až C-624/16 P, EU:C:2018:873, bod 42, jakož i ze dne 15. července 2021, Deutsche Lufthansa v. Komise, C-453/19 P, EU:C:2021:608, bod 83).
- 56 V tomto ohledu orgány zejména tvrdí, že v projednávaném případě – na rozdíl od toho co konstatoval Tribunál zejména v bodech 44 a 45 napadeného rozsudku – není článkem 2 sporného nařízení bezprostředně dotčena ve smyslu výše uvedené judikatury Jiangsu Seraphim jakožto vyvážející výrobce, nýbrž společnost Seraphim Solar systém jakožto dovozce ve spojení, neboť vyžadovaná celní prohlášení učinila posledně uvedená společnost, která je dlužníkem antidumpingových a vyrovnávacích cel splatných v důsledku prohlášení dotčených faktur za neplatné.
- 57 Podle ustálené judikatury vyplývající z rozsudku ze dne 21. února 1984, Allied Corporation a další v. Komise (239/82 a 275/82, EU:C:1984:68, bod 12) se nařízení ukládající antidumpingové clo, která sice ve své podstatě a díky své působnosti mají normativní povahu, mohou bezprostředně a osobně dotýkat zejména výrobců a vývozců dotčených výrobků, jimž jsou přičítány antidumpingové praktiky s využitím údajů vycházejících z jejich obchodní činnosti. Obecně tomu tak je v případě výrobních a vývozních podniků, které mohou prokázat, že byly identifikovány

v aktech orgánů nebo byly dotčeny přípravnými šetřeními. (viz z poslední doby rozsudek ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 73 a citovaná judikatura).

- 58 V této souvislosti Soudní dvůr upřesnil, že společnost nemůže být považována za bezprostředně dotčenou nařízením ukládajícím antidumpingové clo pouze z důvodu svého postavení výrobce výrobku, který je předmětem uvedeného cla, neboť v tomto ohledu je zásadní postavení vývozce. Z vlastního znění judikatury uvedené v předchozím bodě totiž vyplývá, že bezprostřední dotčení některých výrobců a vývozců dotyčného výrobku nařízením ukládajícím antidumpingové clo je dáno zejména skutečností, že jsou jim přičítány dumpingové praktiky. Výrobci, který nevyváží svou produkci na unijní trh, ale omezuje se na její prodej na svém domácím trhu, přitom nemohou být přičítány dumpingové praktiky (rozsudek ze dne 28. února 2019, Rada v. Growth Energy a Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, bod 74).
- 59 Při uplatňování těchto zásad je třeba zaprvé uvést, že Jiangsu Seraphim je výrobcem i vývozcem výrobků, na které se vztahují prováděcí nařízení č. 1238/2013 a 1239/2013.
- 60 Zadruhé Jiangsu Seraphim byla uvedena v příloze I prováděcích nařízení č. 1238/2013 a 1239/2013, kterými byla uložena konečná antidumpingová a vyrovnávací cla, jež jsou předmětem sporu, a v příloze rozhodnutí č. 2013/423, v němž Komise přijala cenový závazek, jehož se tento spor týká, a v příloze rozhodnutí č. 2013/707, v němž Komise toto přijetí závazku potvrdila, jakož i v článku 1 sporného nařízení, v němž Komise odvolala toto přijetí závazku, a to mimo jiné ve vztahu k Jiangsu Seraphim.
- 61 Zatřetí je třeba zdůraznit, že odvolání přijetí dotčeného závazku učiněné prostřednictvím sporného nařízení, z něhož vyplývá, že se na Jiangsu Seraphim již nevztahují výjimky stanovené v čl. 3 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a v čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1239/2013, vyvolává ve vztahu k právnímu postavení dotčených vyvážejících výrobců účinky, jež jsou srovnatelné s účinky, které ve vztahu k takovému právnímu postavení dotčených vyvážejících výrobců vyvolávají ustanovení právních předpisů, kterými se ukládají dotčená cla. Z judikatury připomenuté v bodě 57 tohoto rozsudku přitom vyplývá, že takové vyvážející výrobce lze považovat za bezprostředně dotčené příslušnými právními předpisy.
- 62 Konkrétně se v článku 2 sporného nařízení stanoví, že závazkové faktury vystavené Jiangsu Seraphim a uvedené v příloze I tohoto nařízení jsou prohlášeny za neplatné, a v důsledku toho musí být z transakcí, na které se vztahují tyto faktury, vybrána konečná antidumpingová a vyrovnávací cla, jak uvedl Tribunál v bodě 44 napadeného rozsudku.
- 63 Za těchto okolností je třeba mít za to, že tato ustanovení měla bezprostřední účinky na právní postavení společnosti Jiangsu Seraphim, neboť se nezbytně dotýkají operací, jichž je žalobkyně v prvním stupni stranou, a smluvních vztahů, kterými se tyto operace řídí. Orgány mimoto nezpochybnily závěr Tribunálu, který byl rovněž učiněn v bodě 44 napadeného rozsudku, podle něhož uvedená ustanovení neponechávají vnitrostátním celním orgánům žádnou posuzovací pravomoc, pokud jde o prohlášení dotčených faktur za neplatné a výběr cel, která byla z tohoto titulu splatná.
- 64 Z výše uvedeného vyplývá, že se Tribunál nedopustil nesprávného právního posouzení, když v bodě 45 napadeného rozsudku rozhodl, že Jiangsu Seraphim je článkem 2 sporného nařízení bezprostředně dotčena.

- 65 Mimoto, pokud orgány vytýkají Tribunálu, že se údajně dopustil nesprávného právního posouzení, když měl v bodech 47 a 48 napadeného rozsudku za to, že Jiangsu Seraphim měla právní zájem na podání žaloby na neplatnost tohoto článku 2, je třeba připomenout, že podle ustálené judikatury Soudního dvora je žaloba na neplatnost podaná fyzickou nebo právnickou osobou přípustná pouze v případě, že tato osoba má právní zájem na zrušení napadeného aktu. Předpokladem takového zájmu je, že samotné zrušení tohoto aktu může vyvolat právní následky a že žaloba může ve výsledku přinést straně, která ji podala, prospěch (rozsudky ze dne 17. září 2015, Mory a další v. Komise, C-33/14 P, EU:C:2015:609, bod 55, jakož i ze dne 27. března 2019, Canadian Solar Emea a další v. Rada, C-236/17 P, EU:C:2019:258, bod 91).
- 66 V tomto ohledu je třeba nejprve uvést, že i když se jedná o odlišné podmínky, není vyloučeno, že některé faktory nebo skutečnosti mohou prokázat zároveň jak aktivní legitimaci žalobce k podání žaloby proti unijnímu aktu, a zejména splnění jednoho z kritérií této procesní způsobilosti, jako je skutečnost, že je tímto aktem bezprostředně dotčen, tak existenci právního zájmu tohoto žalobce na podání žaloby směřující proti tomuto aktu.
- 67 V projednávané věci tak Tribunál mohl v bodě 47 napadeného rozsudku zohlednit v podstatě tytéž skutečnosti pro určení, zda existuje právní zájem Jiangsu Seraphim na podání žaloby, a ve vztahu k otázce, která je rozebírána v bodech 57 až 63 tohoto rozsudku a jež se týká toho, zda článek 2 sporného nařízení vyvolává bezprostřední účinky na právní postavení uvedené společnosti, a sice prohlášení závazkových faktur za neplatné, a v důsledku toho výběr cla z transakcí, jichž se tyto faktury týkají, aniž je možné z tohoto důvodu dovozovat – na rozdíl od toho co tvrdí orgány – že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když údajně zaměnil pojmy „aktivní legitimace“ a „právní zájem na podání žaloby“, nebo že se Tribunál v tomto ohledu údajně opíral o nesprávný výklad podmínky, podle které musí být žalobkyně ve smyslu čl. 263 čtvrtého pododstavce SFEU bezprostředně dotčena aktem, který je předmětem žaloby.
- 68 Dále je nutno konstatovat, jak v podstatě uvádí generální advokát v bodě 38 svého stanoviska, že Tribunál mohl mít právem za to, že prohlášení faktur vystavených společnostmi Jiangsu Seraphim za neplatné a příkaz k výběru konečných cel splatných z transakcí, jichž se tyto faktury týkají, představují pro žalobkyni v prvním stupni jakožto vyvážejícího výrobce dotčených výrobků nepříznivé právní skutečnosti, jejichž eliminování tedy přináší prospěch posledně uvedené ve smyslu judikatury připomenuté v bodě 65 tohoto rozsudku.
- 69 Z toho vyplývá, že bez ohledu na to, zda nebo v jakém rozsahu je judikatura, kterou Tribunál zmínil v bodě 47 napadeného rozsudku, relevantní v projednávané věci, mohl Tribunál správně v bodě 49 uvedeného rozsudku konstatovat, že Jiangsu Seraphim má právní zájem na podání žaloby na neplatnost článku 2 sporného nařízení.
- 70 Toto konstatování nemůže být zpochybněno ostatně ani výtkou vznesenou orgány, která vychází z toho, že dotčené clo již bylo uloženo při přijetí dotčeného závazku, neboť stran podmínky právního zájmu na podání žaloby je třeba určit, zda takový zájem, a tedy konkrétně situace působící újmu, kterou může podaná žaloba zhojit, přetrvává a zda každopádně existuje v okamžiku podání takové žaloby (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. září 2018, Bank Mellat v. Rada, C-430/16 P, EU:C:2018:668, bod 50, jakož i ze dne 27. března 2019, Canadian Solar Emea a další v. Rada, C-236/17 P, EU:C:2019:258, bod 92).

- 71 Konečně v rozsahu, v němž orgány usilují o zpochybnění úvah Tribunálu uvedených v bodě 48 napadeného rozsudku, stačí konstatovat, jak ostatně uvedl sám Tribunál, že v tomto bodě je uvedeno odůvodnění pouze pro úplnost. Tato výtka tedy musí být zamítnuta jako irelevantní (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 17. září 2020, Troszczynski v. Parlament, C-12/19 P, EU:C:2020:725, bod 60 a citovaná judikatura).
- 72 Z výše uvedených úvah vyplývá, že první část prvních důvodů kasačních opravných prostředků uplatněných ve věcech C-439/20 P a C-441/20 P musí být zamítnuta.
- 73 Ve druhé části těchto prvních důvodů kasačních opravných prostředků orgány Tribunálu vytýkají, že se dopustil nesprávného právního posouzení, když v bodech 57 až 64 napadeného rozsudku rozhodl, že námitka protiprávnosti vznesená Jiangsu Seraphim vůči čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013 je přípustná.
- 74 V rozsahu, v němž tyto orgány předně v podstatě tvrdí, že Tribunál měl v souvislosti s judikaturou vycházející z rozsudků ze dne 9. března 1994, TWD Textilwerke Deggendorf (C-188/92, EU:C:1994:90) a ze dne 15. února 2001, Nachi Europe (C-239/99, EU:C:2001:101) nesprávně za to, že Jiangsu Seraphim nemohla podat podle článku 263 SFEU přímou žalobu směřující proti ustanovením, jichž se týkala námitka protiprávnosti, poté co byla uvedená ustanovení přijata, takže žalobkyni v řízení v prvním stupni nebylo ve smyslu této judikatury „bráněno“ v tom, aby vznesla námitku protiprávnosti podle článku 277 SFEU v rámci žaloby v řízení v prvním stupni, je třeba poznamenat, že i když Tribunál rovněž zkoumal, zejména v bodech 62 a 63 napadeného rozsudku, otázku, zda lze žalobkyni v prvním stupni považovat za bezprostředně a případně individuálně dotčenou ustanoveními, vůči nimž směřuje námitka protiprávnosti, vyplývá zejména z bodu 64 napadeného rozsudku, že Tribunál konstatoval, že tato námitka protiprávnosti je přípustná, neboť Jiangsu Seraphim neměla bezprostředně po přijetí těchto ustanovení žádný právní zájem na podání žaloby přímo proti nim.
- 75 V tomto ohledu Tribunál v bodě 58 napadeného rozsudku zdůraznil, že článek 3 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a článek 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013 představovaly osvobození ve prospěch Jiangsu Seraphim v tom smyslu, že dotčené výrobky dovážené do Unie nepodléhaly platbám konečných antidumpingových a vyrovnávacích cel za předpokladu dodržování podmínek stanovených v závazcích.
- 76 Tribunál konkrétně ve vztahu k čl. 3 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1239/2013 v bodech 59 a 60 napadeného rozsudku konstatoval, že cílem těchto ustanovení bylo pouze vytvořit ve prospěch Komise právo odvolat přijetí konkrétních závazků a prohlásit odpovídající závazkové faktury za neplatné, takže se nepříznivé účinky těchto ustanovení mohou projevit pouze prostřednictvím zvláštních budoucích opatření, a sice zejména v podobě odvolání přijetí závazku, jakož i následným prohlášením závazkových faktur za neplatné a výběrem splatného cla z transakcí, jichž se tyto faktury týkaly.
- 77 Za těchto okolností přitom Tribunál mohl, aniž se dopustil nesprávného právního posouzení, mít v podstatě v bodech 61 a 62 napadeného rozsudku za to, že ke dni přijetí ustanovení, na která se vztahuje námitka protiprávnosti, nebo bezprostředně po tomto přijetí, bylo použití těchto ustanovení na Jiangsu Seraphim hypotetické a že právní zájem žalobkyně na podání žaloby v prvním stupni nemohl být založen na této pouhé možnosti, neboť takový zájem musí nastat a existovat v okamžiku podání žaloby a nemůže se týkat budoucí a hypotetické situace, jak bylo připomenuto v bodě 70 tohoto rozsudku (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 27. března 2019, Canadian Solar Emea a další v. Rada, C-236/17 P, EU:C:2019:258, bod 92).

- 78 Mimoto podle ustálené judikatury je článek 277 SFEU výrazem obecné zásady zajišťující každému účastníku řízení právo napadnout za účelem zrušení aktu unie podle článku 263 SFEU platnost dřívějších aktů orgánů Společenství, představujících právní základ napadeného aktu, jestliže tento účastník řízení neměl podle článku 263 SFEU právo podat přímou žalobu proti těmto aktům, jejichž následky tak nese, aniž měl možnost požadovat jejich zrušení (v tomto smyslu viz rozsudky ze dne 6. března 1979, *Simmenthal v. Komise*, 92/78, EU:C:1979:53, bod 39, a ze dne 8. září 2020, *Komise a Rada v. Carreras Sequeros a další*, C-119/19 P a C-126/19 P, EU:C:2020:676, bod 67).
- 79 Z této judikatury vyplývá, že přípustnost námítky protiprávnosti aktu je nutně podmíněna tím, že žalobce, který se jí dovolává, neměl právo podat přímou žalobu směřující ke zrušení tohoto aktu (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, *BP v. FRA*, C-601/19 P, nezveřejněný, EU:C:2020:1048, bod 27).
- 80 Z toho vyplývá, že Tribunál mohl právem dospět v bodě 64 napadeného rozsudku k závěru, že pokud Jiangsu Seraphim neměla právní zájem na podání žaloby proti ustanovením uvedeným v námítce protiprávnosti přímo po jejich přijetí, nemohlo jí být „bráněno“ v tom, aby tuto námítku protiprávnosti vznesla v rámci žaloby v prvním stupni.
- 81 Tento závěr nemůže zpochybnit ani případné konstatování nesprávného právního posouzení, kterým je stížen bod 63 napadeného rozsudku v rozsahu, v němž Tribunál nesprávně konstatoval, že ustanovení, jichž se námítka protiprávnosti týká, nemají povahu individuálního rozhodnutí, ale obecně závazných ustanovení. První výtku vznesenou na podporu druhé části prvních důvodů kasačních opravných prostředků je tudíž třeba zamítnout.
- 82 Co se týče tvrzení orgánů, které dále podpůrně v podstatě uvádějí, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení tím, že prohlásil za přípustnou námítku protiprávnosti, kterou vznesla žalobkyně v prvním stupni, zatímco měl konstatovat, že ustanovení, vůči nimž směřuje námítka protiprávnosti, nejsou oddělitelná od zbytku prováděcích nařízení č. 1238/2013 a č. 1239/2013, a že tato námítka protiprávnosti měla být vznesena vůči těmto prováděcím nařízením v jejich celém rozsahu, je třeba uvést, že důvod nepřípustnosti vycházející z judikatury podle rozsudků ze dne 9. března 1994, *TWD Textilwerke Deggendorf* (C-188/92, EU:C:1994:90), a ze dne 15. února 2001, *Nachi Europe* (C-239/99, EU:C:2001:101), který Komise podporovaná Radou vznesla v řízení v prvním stupni, vycházel z uplynutí lhůty pro podání žaloby stanovené v článku 263 SFEU, a nikoli z okolnosti, že tato ustanovení nebyla oddělitelná od ostatních ustanovení uvedených prováděcích nařízení.
- 83 Je třeba připomenout, že podle čl. 170 odst. 1 jednacího řádu Soudního dvora nesmí kasační opravný prostředek měnit předmět sporu před Tribunálem. Podle ustálené judikatury je pravomoc Soudního dvora v rámci kasačního opravného prostředku omezena na posouzení právního řešení žalobních důvodů a argumentů projednávaných před Tribunálem. Účastník řízení tedy nemůže vznést poprvé až před Soudním dvorem důvod, který neuplatnil před Tribunálem, neboť by to znamenalo umožnit mu, aby Soudnímu dvoru, jehož pravomoc je v rámci kasačního opravného prostředku omezená, předložil spor širšího rozsahu než spor, který projednával Tribunál (rozsudek ze dne 6. října 2021, *Sigma Alimentos Exterior v. Komise*, C-50/19 P, EU:C:2021:792, body 37 a 38).

- 84 Výtka orgánů vycházející z okolnosti, že ustanovení, kterých se týká námitka protiprávnosti, jsou neoddělitelná od ostatních ustanovení prováděcích nařízení č. 1238/2013 a č. 1239/2013, musí být tudíž odmítnuta jako nepřijatelná, neboť tato výtka byla uplatněna poprvé až v rámci kasačních opravných prostředků.
- 85 Zatřetí z týchž důvodů je nepřijatelná výtka, která byla rovněž uplatněná podpůrně a která vychází z toho, že námitka protiprávnosti vznesená v prvním stupni Jiangsu Seraphim je irelevantní, neboť směřuje proti ustanovením, která nepředstavují právní základ sporného nařízení.
- 86 Co se týče tvrzení orgánů, které nakonec ještě podpůrněji v podstatě uvádějí, že Tribunál se při rozhodování o této námitce nepřijatelnosti údajně opíral o nesprávný výklad jediného žalobního důvodu, který byl vznesen v prvním stupni, v tom smyslu, že žalobkyně v tomto žalobním důvodu měla tvrdit, že sporné nařízení přímo porušuje příslušná ustanovení základního nařízení, přestože podle uvedených orgánů žaloba v prvním stupni tento žalobní důvod neobsahovala, takže Tribunál údajně rozhodoval *ultra petita*, stačí konstatovat, že ze znění uvedené žaloby vyplývá, že tento jediný žalobní důvod byl výslovně založen na porušení čl. 8 odst. 1, 9 a 10 a čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, jakož i čl. 13 odst. 1, 9 a 10 a čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení, a že uvedený jediný žalobní důvod byl spojen s námitkou protiprávnosti, která byla vznesena vůči čl. 3 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1239/2013.
- 87 Tato výtka tedy musí být zamítnuta jako neopodstatněná.
- 88 Z výše uvedených úvah vyplývá, že druhá část prvních důvodů kasačních opravných prostředků uplatněných ve věcech C-439/20 P a C-441/20 P musí být zamítnuta.
- 89 S ohledem na výše uvedené je tedy třeba první důvody kasačních opravných prostředků zamítnout v plném rozsahu.

Ke druhému a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-439/20 P a k první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-441/20 P

Argumentace účastnic řízení

- 90 Orgány ve druhém a třetím důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-439/20 P a v první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-441/20 P Tribunálu v podstatě vytýkají, že se v bodech 115 až 152 napadeného rozsudku dopustil nesprávného právního posouzení, když měl za to, že základní nařízení nepředstavují dostatečné právní základy pro přijetí článku 2 sporného nařízení, který se týká prohlášení závazkových faktur Jiangsu Seraphim za neplatné a výběru antidumpingových a vyrovnávacích cel splatných v okamžiku přijetí celního prohlášení k propuštění zboží, jehož se tyto faktury týkají, do volného oběhu.
- 91 Orgány konkrétně ve druhém důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-439/20 P a v první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-441/20 P vytýkají Tribunálu, že se zejména v bodech 119, 129 až 132, 138, 140 až 147 a 151 napadeného rozsudku údajně dopustil nesprávného právního posouzení, když kvalifikoval výběr cla z dotčených dovozů jakožto „retroaktivní“.

- 92 Podle uvedených orgánů Tribunál zaprvé neodůvodnil domněnku, podle které byla tato cla vybrána „retroaktivně“, přestože je tato domněnka základem těchto bodů napadeného rozsudku a je „základem“ výkladu, který Tribunál uvádí v bodech 128 až 138 uvedeného rozsudku a týká se relevantních ustanovení základních nařízení.
- 93 Zadruhé Tribunál se podle nich tím, že kvalifikoval výběr dotčených cel jako „retroaktivní“, dopustil nesprávných právních posouzení při výkladu zejména čl. 8 odst. 10 a čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, jakož i čl. 13 odst. 10 a čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení. Tato ustanovení totiž podle orgánů představují dostatečný právní základ pro výběr cel z dovozů, o nichž se má za to, že porušují dotčený závazek.
- 94 V tomto ohledu orgány zdůrazňují, že nejde o otázku okamžiku, ke kterému je clo z dotčeného dovozu vybráno, ale o otázku, zda byl tento dovoz propuštěn do volného oběhu po uložení tohoto cla. Rozhodujícím kritériem pro určení, zda byl výběr uvedeného cla uskutečněn se zpětným účinkem, je podle orgánů tedy datum, ke kterému bylo dotčené opatření uloženo. V projednávaném případě přitom z prováděcích nařízení č. 1238/2013 a č. 1239/2013 jasně vyplývá, že cla z dotčených dovozů byla uložena v roce 2013, tedy předtím než byly tyto dovozy, na které se vztahují závazkové faktury, jež byly prohlášeny za neplatné, propuštěny do volného oběhu. Podle orgánů došlo v důsledku sporného nařízení pouze k výběru těchto cel.
- 95 Ve třetím důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-439/20 P orgány Tribunálu v podstatě vytýkají, že se v bodech 119, 129 až 138, 140 až 147 a 151 napadeného rozsudku měl dopustit nesprávného výkladu čl. 8 odst. 1, 9 a 10 a čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, jakož i čl. 13 odst. 1, 9 a 10 a čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení, když měl za to, že tato ustanovení nejsou na projednávaný případ použitelná. Tribunál podle orgánů nesprávně odmítl výklad uvedených ustanovení zastávaný orgány.
- 96 Orgány předně tvrdí, že tatáž ustanovení, ve znění nařízení č. 461/2004, představují ve skutečnosti dostatečný právní základ pro výběr cel z dovozů, u nichž bylo zjištěno, že porušují dotčený závazek. Tribunál podle orgánů v bodech 115 až 118 napadeného rozsudku ponechal zcela bez povšimnutí, že v důsledku takové změny je konečné clo uloženo od okamžiku přijetí dotčeného závazku, a nikoli až poté, co byl tento závazek odvolán. Tato cla tudíž nebyla uložena se zpětným účinkem.
- 97 Podle orgánů je bod 119 napadeného rozsudku konkrétně stižen dvěma vadami nesprávného právního posouzení, když měl Tribunál za to, že výběr cel z dovozů, které porušily dotčený závazek, se omezuje na dvě hypotézy stanovené v čl. 8 odst. 10 a čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, jakož i v čl. 13 odst. 10 a čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení.
- 98 Zaprvé se tato ustanovení údajně týkala uplatnění cel se zpětným účinkem, tedy – v rozporu s tím, co stanoví sporné nařízení – výběru cel z dovozů propuštěných do volného oběhu před uložení konečných cel. Zadruhé Tribunál podle orgánů zkreslil změnu právní úpravy, k níž došlo v roce 2004. Podle orgánů se obě hypotézy totiž týkají pouze situace, v níž v okamžiku přijetí dotčeného závazku nebylo Radou uloženo konečné clo.
- 99 Orgány se dále domnívají, že body odůvodnění základních nařízení, o které se Tribunál opírá v bodech 132 až 137 napadeného rozsudku, jsou irelevantní. Na rozdíl od toho, co konstatoval Tribunál v bodě 144 napadeného rozsudku, je třeba podle orgánů zohlednit body 18 a 19 odůvodnění nařízení č. 461/2004. V důsledku toho, na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl

v bodě 138 napadeného rozsudku, zvláštní ustanovení, jež se týkají uložení prozatímních cel pouze po porušení nebo odvolání závazku a zpětného uložení těchto cel, neomezují výběr cel dříve uložených na dovozy, u nichž bylo zjištěno, že nesplňují formální nebo věcné podmínky dotčeného závazku.

- 100 Podle orgánů jsou nesprávná i konstatování, která Tribunál uvádí v bodech 141, 145 a 146 napadeného rozsudku.
- 101 Jiangsu Seraphim tvrdí, že Tribunál právem odmítl výklad zvolený orgány, a že důvody kasačního opravného prostředku, které tyto orgány vznesly, musí být tudíž zamítnuty jako neopodstatněné.
- 102 V tomto ohledu sporné nařízení podle ní předně ukládá clo se zpětným účinkem a překračuje meze toho, co umožňují základní nařízení. Tribunál tedy podle ní správně dospěl k závěru, že tato základní nařízení nepředstavují dostatečný právní základ pro přijetí ustanovení napadeného nařízení.
- 103 Dále v případě porušení podmínek závazku z čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a z čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení vyplývá, že cla, která se v důsledku přijetí tohoto závazku nepoužijí, se použijí automaticky na uskutečněné dovozy ode dne, kdy byl uvedený závazek odvolán, a nikoliv na dovozy, které byly uskutečněny dříve.
- 104 Jak tedy podle ní Tribunál konstatoval, v systému vytvořeném základními nařízeními nemohou být cla, jež jsou splatná z důvodu porušení dotčených závazků, uložena se zpětným účinkem nad rámec procesních mezí stanovených podle čl. 8 odst. 10 a čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení, jakož i čl. 13 odst. 10 a čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení. Unijní právo Komisi nijak neopravňuje k tomu, aby prohlásila dotčené faktury za neplatné a nařídila celním orgánům, aby se zpětným účinkem vybraly cla z předchozích dovozů propuštěných do volného oběhu, pokud nebyla provedena celní evidence a nebyla uložena prozatímní cla. Podle Jiangsu Seraphim bylo jediným cílem změn provedených v roce 2004 jednak umožnit odvolání závazku a uplatnění dotčeného cla prostřednictvím jediného právního aktu, čímž bylo odstraněno „dříve platné zatěžující dvojí řízení“, které obnášelo úkony Komise i Rady, a jednak stanovit závazné lhůty pro ukončení šetření údajných porušení dotčených závazků.

Závěry Soudního dvora

- 105 Druhý a třetí důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-439/20 P a první část druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-441/20 P směřují proti odůvodnění napadeného rozsudku, které je uvedeno v jeho bodech 115 až 152 a v němž Tribunál meritorně vyhověl jedinému žalobnímu důvodu, který vznesla Jiangsu Seraphim na podporu své žaloby v prvním stupni a který směřuje k prokázání toho, že Komise článkem 2 sporného nařízení porušila jednak články 8 a 10 základního antidumpingového nařízení a jednak články 16 a 13 základního antidumpingového nařízení tím, že prohlásila závazkové faktury za neplatné a nařídila výběr cla splatného v okamžiku přijetí prohlášení k propuštění zboží, jehož se tyto faktury týkají, do volného oběhu.
- 106 Výtkami, které orgány uplatňují na podporu těchto důvodů kasačního opravného prostředku a této části, které je třeba zkoumat společně, Tribunálu v podstatě vytýkají, že na základě nesprávného výkladu těchto ustanovení vykládaných v jejich kontextu měl Tribunál konstatovat,

zejména v důsledku toho, že opatření uvedená v článku 2 sporného nařízení kvalifikoval jakožto „retroaktivní“, že základní nařízení neopravňovala orgány k tomu, aby přijaly tato opatření v důsledku odvolání přijetí dotčeného závazku.

- 107 V tomto ohledu je třeba uvést, že Tribunál, který v bodě 152 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že základní nařízení nemohou představovat dostatečné právní základy pro přijetí článku 2 sporného nařízení, měl nejprve v bodech 115 až 119 napadeného rozsudku za to, že se na situaci v projednávané věci nevztahuje čl. 8 odst. 10 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 10 základního antisubvenčního nařízení ani čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení a čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení, neboť projednávaný případ se podle Tribunálu týká uložení antidumpingových a vyrovnávacích cel, která by byla splatná v případě neexistence závazku, který byl mezitím porušen nebo odvolán, takže situace v projednávané věci neodpovídá žádné z hypotéz výslovně stanovených v základních nařízeních a je třeba posoudit, zda neexistuje žádný jiný právní základ pro přijetí článku 2 sporného nařízení.
- 108 Tribunál následně v bodech 130 až 138 napadeného rozsudku vyloučil, že by se mohlo jednat o takový případ, neboť ze struktury a cílů základních nařízeních, a zejména z jejich bodů odůvodnění vyplývá, že unijní normotvůrce chtěl jednak v základních nařízeních výslovně upravit podmínky, za kterých jsou orgány po odvolání přijetí závazku oprávněny zpětně uložit splatná cla, a jednak že výše uvedená ustanovení těchto nařízeních stanovují taxativní výčet případů, v nichž je takové uložení cel se zpětným účinkem povoleno.
- 109 Tribunál z toho zejména v bodech 137 a 138 napadeného rozsudku vyvodil, že základem pro tuto pravomoc nemůže být znění čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení, podle nichž se cla automaticky uplatňují po odvolání přijetí závazků, ani znění čl. 14 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 24 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, neboť jsou v nich uvedeny „ostatní podmínky“ výběru cla.
- 110 Konečně měl Tribunál v bodech 139 až 151 napadeného rozsudku za to, že žádná z ostatních výtek vznesených orgány, jako je výtka vycházející z účinných kontrol a sankcí ve vztahu k dotčeným závazkům, nemůže tento závěr vyvrátit.
- 111 Pro účely posouzení, zda je výklad základních nařízeních ze strany Tribunálu stížen nesprávným právním posouzením, je třeba úvodem připomenout, že sporným nařízením Komise zaprvé v jeho článku 1 zrušila přijetí dotčeného závazku v souladu s čl. 8 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení a zadruhé v článku 2 sporného nařízení vyvodila důsledky tohoto odvolání spočívající v tom, že prohlásila dotčené závazkové faktury za neplatné a nařídila výběr antidumpingových a vyrovnávacích cel splatných v okamžiku přijetí prohlášení k propuštění do volného oběhu v souvislosti s transakcemi, jichž se týkají tyto faktury.
- 112 Vzhledem k tomu, že se tedy článek 2 sporného nařízení týká důsledků nebo účinků odvolání přijetí závazku a že je tato otázka konkrétně uvedena v čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení, je třeba zkoumat legalitu tohoto článku 2 především ve světle těchto ustanovení, která navíc sporné nařízení uvádí jako právní základ pro své přijetí.

- 113 Jak Tribunál správně připomněl v bodě 131 napadeného rozsudku, při výkladu ustanovení unijního práva je třeba vzít v úvahu nejen jeho znění, ale i jeho kontext a cíle sledované právní úpravou, jejíž je součástí [rozsudek ze dne 2. prosince 2021, Komise a GMB Glasmanufaktur Brandenburg v. Xinyi PV Products (Anhui) Holdings, C-884/19 P a C-888/19 P, EU:C:2021:973, bod 70 a citovaná judikatura].
- 114 V této souvislosti je třeba nejprve uvést, že ze znění čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení vyplývá, že konkrétně v případě odvolání přijetí závazku Komisí se konečné antidumpingové clo uložené v souladu s čl. 9 odst. 4 základního antidumpingového nařízení nebo vyrovnávací clo uložené podle čl. 15 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, jimiž jsou v projednávaném případě cla uložená článkem 1 prováděcích nařízení č. 1238/2013 a č. 1239/2013, použijí „automaticky“.
- 115 K určení toho, zda tato ustanovení mohou umožnit přijetí takových opatření, jako jsou opatření stanovená v článku 2 sporného nařízení, totiž opatření spočívající v prohlášení závazkových faktur za neplatné a ve výběru cla z transakcí, kterých se týkají tyto faktury, včetně těch, které předcházely vstupu tohoto nařízení v platnost, je třeba tato ustanovení vykládat společně s ustanoveními čl. 9 odst. 4 základního antidumpingového nařízení a čl. 15 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení, z nichž předně vyplývá, že konečná cla jsou „uložena“ Komisí, a dále že ustanovení čl. 8 odst. 1 druhého pododstavce základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 1 druhého pododstavce základního antisubvenčního nařízení stanoví, že „po dobu“ platnosti závazku, se konečná cla na dotčené dovozy „nepoužijí“.
- 116 Jak přitom uvedl generální advokát v bodě 88 svého stanoviska, ze znění těchto ustanovení vykládaných společně vyplývá, že takové „automatické uplatnění“ prozatímního nebo konečného cla, jaké je stanoveno v čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a v čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení mimo jiné pro případ odvolání přijetí závazku Komisí, nelze vykládat jako uložení nového cla, nýbrž jako uplatnění cla původně uloženého, přičemž se má za to, že uplatňování tohoto cla bylo pozastaveno „po dobu“ platnosti závazku.
- 117 Pozastavení uplatňování konečných cel stanovené v čl. 8 odst. 1 druhém pododstavci základního antidumpingového nařízení a v čl. 13 odst. 1 druhém pododstavci základního antisubvenčního nařízení po dobu přijetí závazku a automatické uplatnění těchto cel, jež je stanoveno v čl. 8 odst. 9 prvním pododstavci základního antidumpingového nařízení a v čl. 13 odst. 9 prvním pododstavci základního antisubvenčního nařízení, v důsledku odvolání tohoto závazku, není spojováno s uložením uvedených cel, nýbrž s jejich účinky, jako je mimo jiné jejich výběr.
- 118 Z výše uvedeného vyplývá, že na rozdíl od toho, co Tribunál konstatoval zejména v bodě 138 napadeného rozsudku, se pravomoc unijních orgánů pověřených prováděním základních nařízení požadovat po odvolání přijetí závazku zaplacení cla, které je splatné z důvodu transakcí, na které se vztahují závazkové faktury, jež byly prohlášeny za neplatné, jak je stanoveno v článku 2 sporného nařízení, může platně opírat o čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení.
- 119 Tentýž závěr ostatně platí i v rozsahu, v němž byly v článku 2 sporného nařízení prohlášeny závazkové faktury za neplatné.
- 120 V tomto ohledu je třeba uvést, že podle čl. 14 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 24 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení se antidumpingová nebo vyrovnávací cla ukládají nařízením a vybírají je členské státy ve formě, v sazbě a za ostatních podmínek

stanovených v nařízení o uložení těchto cel. Podle Soudního dvora z tohoto znění vyplývá, že unijní normotvůrce nezamýšlel stanovit taxativním způsobem podmínky týkající se výběru antidumpingového cla, které mohou být stanoveny (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. března 2018, Deichmann, C-256/16, EU:C:2018:187, body 57 a 58).

- 121 Takové vystavení závazkových faktur, jaké bylo v projednávaném případě stanoveno v čl. 3 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a v čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1239/2013, se přitom týká výběru konečných antidumpingových nebo vyrovnávacích cel uložených těmito prováděcími nařízeními, neboť předložení těchto faktur je podmínkou pro osvobození od cla, jež je stanovena v uvedených člancích. Uvedené faktury slouží mimoto rovněž k zajištění identifikace dotčených transakcí v případě, že je nařízen výběr tohoto cla v důsledku odvolání přijetí dotčeného závazku.
- 122 V důsledku toho vystavení závazkových faktur totiž shodně s tím, co tvrdí orgány, podléhá požadavkům, jež mohou být stanoveny těmito orgány v nařízení o uložení antidumpingových nebo vyrovnávacích cel na základě čl. 14 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 24 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.
- 123 Co se konkrétně pravomoci prohlásit závazkové faktury za neplatné týče, uvedená pravomoc náleží těmto orgánům v důsledku těchto ustanovení.
- 124 Platí tak, že vyvozuje-li Komise v aktu, který byl přijat na základě čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení, důsledky odvolání přijetí daného závazku, nic nebrání – na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodech 137 a 138 napadeného rozsudku – tomu, aby tento orgán tímto aktem prohlásil za neplatné závazkové faktury dotčené tímto závazkem, což je nezbytnou formální podmínkou předcházející výběru cla z transakcí, jichž se tyto faktury týkají.
- 125 Mimoto je třeba uvést, že odůvodnění uvedené v bodech 130 až 138 napadeného rozsudku je stíženo vadou nesprávného právního posouzení, neboť vychází z nesprávného předpokladu, podle kterého se článek 2 sporného nařízení použije se zpětným účinkem, jelikož v návaznosti na odvolání přijetí závazku přijatého Jiangsu Seraphim stanoví, že se závazkové faktury uvedené v příloze I tohoto nařízení prohlašují za neplatné, a dále stanoví povinnost zaplatit antidumpingová a vyrovnávací cla z transakcí, na které se vztahují tyto faktury.
- 126 Je třeba připomenout, že na rozdíl od procesních pravidel, o kterých se má obecně za to, že jsou použitelná ke dni, kdy vstoupí v platnost, musí být hmotněprávní unijní pravidla za účelem dodržení zásad právní jistoty a legitimního očekávání vykládána tak, že se vztahují na situace završené před svým vstupem v platnost pouze tehdy, když z jejich znění, cíle nebo struktury jasně vyplývá, že jim takový účinek musí být přiznán (rozsudek ze dne 22. června 2022, Volvo a DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, bod 31 a citovaná judikatura).
- 127 Z judikatury Soudního dvora rovněž vyplývá, že nová právní úprava se v zásadě použije od okamžiku, kdy nabude účinnosti akt, kterým byla zavedena. Nepoužije se sice na právní situace vzniklé a s konečnou platností završené za působnosti staré právní úpravy, avšak použije se na budoucí účinky situace vzniklé za působnosti starého pravidla, jakož i na nové právní situace. S výhradou zásady zákazu zpětné účinnosti právních aktů je tomu jinak pouze tehdy, když je nové pravidlo spojeno se zvláštními ustanoveními, která zvláštním způsobem určují jeho podmínky použití v čase (rozsudek ze dne 22. června 2022, Volvo a DAF Trucks, C-267/20, EU:C:2022:494, bod 32 a citovaná judikatura).

- 128 Co se sporného nařízení týče, je třeba konstatovat, jak vyplývá z bodů 113 až 118 tohoto rozsudku a jak orgány správně zdůraznily, že uvedené nařízení neukládalo nová cla z transakcí, jež byly uvedeny v článku 2 uvedeného nařízení, nýbrž jeho prostřednictvím byla uplatňována cla, která byla uložena prováděcími nařízeními č. 1238/2013 a č. 1239/2013, s tím, že tato cla byla pouze pozastavena po dobu platnosti závazku, který přijala Jiangsu Seraphim, podle čl. 3 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 1 prováděcího nařízení č. 1239/2013, a to v souladu s čl. 8 odst. 1 druhým pododstavcem základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 1 druhým pododstavcem základního antisubvenčního nařízení.
- 129 Ve smyslu judikatury připomenuté v bodech 126 a 127 tohoto rozsudku se tedy článek 2 sporného nařízení uplatňuje na budoucí účinky situací, které nastaly před jeho vstupem v platnost, a nikoli se zpětným účinkem na situaci, která nastala před tímto okamžikem.
- 130 Nesprávným právním posouzením je rovněž stížen argument, který Tribunál uvádí v bodě 138 napadeného rozsudku, podle kterého jednak čl. 8 odst. 10 základního antidumpingového nařízení a čl. 13 odst. 10 základního antisubvenčního nařízení a jednak čl. 10 odst. 5 základního antidumpingového nařízení a čl. 16 odst. 5 základního antisubvenčního nařízení brání tomu, aby Komise měla pravomoc prohlásit závazkové faktury za neplatné a požadovat se zpětným účinkem zaplacení cla z dotčených transakcí, neboť podle Tribunálu tato ustanovení mají taxativně vymezovat situace, v nichž lze tato cla uplatnit se zpětným účinkem.
- 131 Předně stačí uvést, že opatření přijatá v článku 2 sporného nařízení nemají zpětnou působnost, jak bylo konstatováno v bodě 129 tohoto rozsudku.
- 132 Dále bylo v bodech 115 až 118 tohoto rozsudku konstatováno, že taková pravomoc se může platně opírat o čl. 8 odst. 9 základního antidumpingového nařízení a o čl. 13 odst. 9 základního antisubvenčního nařízení.
- 133 Mimoto, co se čl. 3 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1239/2013 týče, nelze mít ani za to, že by tato prováděcí nařízení byla retroaktivními, neboť ukládají antidumpingová a vyrovnávací cla na dovozy uskutečněné v rozporu s dotčeným závazkem po jejich vstupu v platnost a prostřednictvím prohlášení závazkových faktur za neplatné stanovují výběr těchto cel v budoucnu v důsledku a za předpokladu porušení a odvolání tohoto závazku.
- 134 Z toho vyplývá, že napadený rozsudek je stížen vadou spočívající v nesprávném právním posouzení rovněž v rozsahu, v němž Tribunál vycházel zejména v bodech 132 až 139 uvedeného rozsudku ze zpětné působnosti sporného nařízení nebo výše uvedených prováděcích nařízení, aby dospěl k závěru, že z úmyslu unijního normotvůrce a z obecné systematiky základních nařízení vyplývá, že tato nařízení nemohou představovat právní základ pro přijetí opatření uvedených v článku 2 sporného nařízení.
- 135 Konečně je nutno konstatovat, jak v podstatě zdůraznil generální advokát v bodech 100 až 104 svého stanoviska, že výše uvedený výklad základních nařízení je podpořen skutečností, že – na rozdíl od toho, co Tribunál uvedl v bodě 151 napadeného rozsudku – pokud by neexistovala možnost vybrat po odvolání přijetí závazku antidumpingová a vyrovnávací cla ze všech dovozů, které byly uskutečněny v rozporu s tímto závazkem, takové porušení by nemělo dostatečně závažné důsledky, aby bylo zajištěno řádné dodržování a plnění závazků, které přijaly vyvážející výrobci, což by narušovalo účinnost ochranných systémů, které zavádějí základní nařízení.

- 136 Ze všech výše uvedených úvah vyplývá, že se Tribunál dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že základní nařízení nemohou představovat dostatečné právní základy pro přijetí článku 2 sporného nařízení.
- 137 V důsledku toho je třeba vyhovět druhému a třetímu důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-439/20 P a první části druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-441/20 P, a tudíž zrušit napadený rozsudek, aniž je nutné zkoumat čtvrtý důvod kasačního opravného prostředku ve věci C-439/20 P a druhou část druhého důvodu kasačního opravného prostředku ve věci C-441/20 P.

K žalobě podané k Tribunálu

- 138 Článek 61 první pododstavec statutu Soudního dvora Evropské unie stanoví, že zruší-li Soudní dvůr rozhodnutí Tribunálu, může vydat sám konečné rozhodnutí ve věci, pokud to soudní řízení dovoluje, nebo věc vrátit zpět Tribunálu k rozhodnutí.
- 139 Soudní dvůr má za to, že soudní řízení dovoluje rozhodnout a že je třeba rozhodnout o návrhu na zrušení sporného nařízení.
- 140 V této souvislosti předně z odpovědi na první část prvních důvodů kasačních opravných prostředků uplatněných v obou věcech uvedené v bodech 53 až 72 tohoto rozsudku a z odpovědi na druhou část těchto prvních důvodů kasačních opravných prostředků uvedené v bodech 73 až 88 tohoto rozsudku vyplývá, že je třeba v podstatě z důvodů, které uvedl Tribunál, prohlásit za přípustnou jak žalobu směřující na zrušení článku 2 sporného nařízení, kterou k Tribunálu podala Jiangsu Seraphim, tak námitku protiprávnosti, kterou žalobkyně v prvním stupni vznesla vůči čl. 3 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 písm. b) prováděcího nařízení č. 1239/2013.
- 141 Pokud jde dále o jediný žalobní důvod vznesený Jiangsu Seraphim před Tribunálem směřující k prokázání, že Komise článkem 2 sporného nařízení porušila články 8 a 10 základního antidumpingového nařízení a články 13 a 16 základního antisubvenčního nařízení, když prohlásila závazkové faktury za neplatné a nařídila výběr cel splatných v okamžiku přijetí prohlášení o propuštění do volného oběhu týkajícího se dovozů, jichž se týkaly tyto faktury, tento žalobní důvod musí být na základě odůvodnění uvedeného v bodech 111 až 135 tohoto rozsudku zamítnut jako neopodstatněný.
- 142 Jiangsu Seraphim na základě těchto ustanovení základních nařízení vznesla námitku protiprávnosti vůči čl. 3 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1238/2013 a čl. 2 odst. 2 prováděcího nařízení č. 1239/2013.
- 143 Jiangsu Seraphim v podstatě tvrdí, že Rada jakožto výkonný orgán, a nikoli jako normotvůrce, nemohla přenést na Komisi pravomoc prohlašovat závazkové faktury za neplatné pouze na základě odvolání přijetí závazku a nařizovat celním orgánům, aby vybraly clo ze zboží, které již bylo propuštěno do volného oběhu na celním území Unie.
- 144 V tomto ohledu z důvodů uvedených v bodech 111 až 136 tohoto rozsudku vyplývá, že tento výklad není právně podložen.

- 145 Zejména z důvodů uvedených v bodech 114 až 118 tohoto rozsudku platí, že z obecné systematiky základních nařízení, a zejména z čl. 8 odst. 1 a 9 základního antidumpingového nařízení, jakož i z čl. 13 odst. 1 a 9 základního antisubvenčního nařízení vyplývá, že Rada mohla zmocnit Komisi k tomu, aby stanovila, že v důsledku odvolání přijetí závazku Komisí a prohlášení odpovídajících faktur za neplatné měl celní dluh vzniknout okamžikem přijetí prohlášení o propuštění do volného oběhu.
- 146 Kromě toho, jak vyplývá z úvah uvedených v bodech 120 až 124 tohoto rozsudku, pravomoc Rady přijmout ustanovení, kterých se týká námitka protiprávnosti, spadá do pravomoci stanovit v nařízení o uložení antidumpingových nebo vyrovnávacích cel „další prvky“ týkající se výběru těchto cel, jak je stanoveno v čl. 14 odst. 1 základního antidumpingového nařízení a čl. 24 odst. 1 základního antisubvenčního nařízení.
- 147 S ohledem na výše uvedené musí být námitka protiprávnosti vznesená společností Jiangsu Seraphim zamítnuta jako neopodstatněná.
- 148 Vzhledem k tomu, že jediný žalobní důvod žaloby, kterou Jiangsu Seraphim podala k Tribunálu, ani námitka protiprávnosti vznesená v rámci uvedené žaloby nejsou opodstatněné, musí být uvedená žaloba zamítnuta.

K nákladům řízení

- 149 Článek 184 odst. 2 jednacího řádu Soudního dvora stanoví, že je-li kasační opravný prostředek opodstatněný a Soudní dvůr vydá sám konečné rozhodnutí ve věci, rozhodne o nákladech řízení.
- 150 Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě jeho čl. 184 odst. 1, se účastníku řízení, který neměl úspěch ve věci, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval.
- 151 Vzhledem k tomu, že orgány požadovaly náhradu nákladů řízení a Jiangsu Seraphim neměla ve věci úspěch, je třeba jí uložit náhradu nákladů řízení vynaložených orgány v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtý senát) rozhodl takto:

- 1) Rozsudek Tribunálu Evropské unie ze dne 8. července 2020, Jiangsu Seraphim Solar System v. Komise (T-110/17, EU:T:2020:315), se zrušuje.**
- 2) Žaloba na neplatnost, kterou podala k Tribunálu Evropské unie Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd, se zamítá.**
- 3) Jiangsu Seraphim Solar System Co. Ltd se ukládá náhrada nákladů řízení vynaložených Evropskou komisí a Radou Evropské unie v řízení v prvním stupni a v řízení o kasačním opravném prostředku.**

Podpisy